

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk 15 centimen.

Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 20 APRIL.

Altijd provocaties!

De liberalen hebben gisteren een armmoedig banket aan den heer Boyaval te Brugge aangeboden. De drank, dien men er geschonken had, had het hoofd van onze geuzen ontstoken en allen waren vaardig om het vaderland te verlossen van het ongediert der papen.

Rond 5 ure des namiddags wandelde de heer schepene Ronse en de heer doctor Van den Abeele, gemeenteraadslid, op de Groote Markt, wanneer onze treffelijke geuzen, verkloekt door de patekeesten en de galantine, die hun voorgediend waren geweest, van Stadshalle afkwamen en naar den liberalen Cerele gingen.

De tegenwoordigheid der twee achtbare raadsleden werd aanstonds aanzien als eene provocatie. De geuzen begonnen hun liedje van 'ongediert der papen, en vergezelden het met huilen, schuifelen en roepen van goert! zoodanig dat er welhaast rond de heer Ronse en Van den Abeele eene menigte volks stond, die op het oogeblik door politie-agenten uiteen gedreven werd. Die barmhertige schreeuwers beweren dat zij geprovoqueerd waren door de tegenwoordigheid der twee raadsleden!.....

Zoo dat, in het midden van den dag, op de Groote Markt wandelen, zonder iemand het woord te sturen of zonder het minste teeken te doen, eene provocatie is!

Ziedaar de vrijheid, die de liberalen ons bereiden.....

Meer en meer wordt men gewaar, dat de «liberale» secte de partij van de oproermakers en van het gespuis is.

Het Bureel-Opperhoofd der Bank.

De Gazette is tegenwoordig zeer wreed tegen een «good liberaal» gewezen voorzitter der Ligue de l'enseignement, de heer senator Fortamps. Ziehier een pijl, die gisteren door dat liberaal bladje naar dien ouden vriend werd gericht:

«Er is een man te Brussel, die heden door iedereen van onbekwaamheid wordt beschuldigd...»

En zeggen dat er nogtans een tijd was, wanneer, om de woorden van de heer de Saint-Simon te gebruiken de Gazette «de pot vasthield» voor de heer senator Fortamps, groote der aarde, in al zijnen praal! Nauwelijks ligt de heer Fortamps op den grond, of zijne vroegere aanbidders gieten hem den pot op den kop! De Gazette is misschien een van die blaadjes van plezier, welke bij T'Kindt in gezelschap van dien armen Fortamps gingen dineren en souperen. Men weet dat T'Kindt verscheidene liberale gazetschrijvers onder zijne vrienden telde; onlangs nog bekenden de Echo de Bruxelles en de Chronique, dat zij T'Kindt een beetje kenden.

(Courrier de Bruxelles.)

Men schrijft uit Brussel aan de Nieuwe Rotterd. Courant:

T'Kindt is dan eindelijk te Brussel en heeft gisteren morgen zijn eerste verhoor ondergaan, dat langer dan twee uren duurde. Zijne reis en aankomst aldaar leverden niets bijzonders op. Hierover zullen wij dan ook verder niets meer zeggen; over een ander punt hebben wij echter inlichtingen die wel de moeite waard zijn medegedeeld te worden.

Een gerechterlijk ambtenaar zegde dezer dagen: Men zal verbaast staan wanneer men de geheele waarheid omtrent deze zaak vernomen heeft. Men stelt zich T'Kindt niet anders voor dan als de type van den «bon vivant», een windmaker van eerste soort, een fijne kenner van vrouwen en wijn, een hartstochtelijk speler, die alleen stoel om goed te kunnen leven en geld rich zich heen te kunnen strooien. Deze voorstelling nu is in allen deele onjuist.

Het zal uit de instructie blijken — reeds weet men dit uit de boeken en ingewikkelde becijferingen, die in beslag genomen zijn, dat de man, die uitsluitend voor onzinnig genot schijnt te leven, de meest onvermoeide werker was, die men zich zou kunnen voorstellen. Hij bracht den dag aan de Bank door, vervulde er zijne functien met eenen iever, die zijne oversten en ambtgenooten met eerbied voor hem vervulde: daarna ging hij eten in een restaurant, bracht zijnen avond door in den schouwburg of in den club en iedereen was met hem ingenomen wegens zijn onveranderlijk goede inborst, wegens zijne gemakkelijke in den omgang en vooral wegens zijne welwillendheid en beleefdheid.

Niemand vermoedde dat, zoodra T'Kindt thuis kwam, eigenlijk zijn werk eerst begon. Alle nachten zonder onderscheid zat hij in zijn kabinet te midden van zijne boeken, en cijferde en rekende, werkte zijne plannen uit, bereidde zijne antwoorden voor, die hij telkens geroepen zou kunnen worden te moeten geven, zoo men zijne speculatiën met het geld der bank ontdekte. Om dit te voorkomen, om de boeken van de bank steeds zoo te houden dat de rekening sloot en om voor het oog der bestuurders het ontzaglijke gat te bedekken, dat hij van lieverlede gemaakt had, moest hij alleen een arbeid verrichten en eene comptabiliteit voeren, waarvoor aan eene bank een aantal ambtenaren aangesteld worden.

In een woord, hij werkte als een paard, en onverklaarbaar is het hoe hij zulk een leven heeft kunnen volhouden. Alleen reeds de morele kracht die hij moest hebben om steeds hetzelfde onbezorgde en voorkomende gezicht te toonen, terwijl zijne ingewikkelde combinatiën en speculatiën, die over miljoenen liepen hem natuurlijk voortdurend door den geest gingen, is een merkwaardig verschijnsel. Maar niet alleen verstond hij de kunst van huichelen volmaakt, ook vooral zijne duivelsachtige behendigheid was het, waardoor hij er in gelukte zoo geruimen tijd, zoo veel slachtoffers te maken en het vertrouwen te winnen en te behouden van zijne oversten en van alle ambtenaren, zoo groot en klein, in een woord van allen die hem kenden.

Zij, die zouden denken dat het eene kleinigheid is zich de miljoenen van anderen toe te eigenen, op de wijze waarop T'Kindt dit heeft gedaan, en die meenen slechts te grabbelen te hebben in den hoop hetwelk de eerste de beste zou hebben kunnen doen, zullen waarschijnlijk verwonderd zijn te vernemen, dat het integendeel, in het zweet zijns aanschijns was, en bij middel van bovenmenselijke pogingen van genie en werk, dat de uitschudder van de Banque de Belgique er in gelukte zijne eerlooze nijverheid bedekt te houden. Het schijnt dat zijne schriften en rekeningenboeken bij hem bevonden, wonderwerken zijn. Hij bracht gansche nachten met werken over.

Gelukkig zijn zulkdanige geniën heel zeldzaam en dat is dan ook nog eenen troost voor den toekomenden toren; doch dit bewijst dat het onderwijs en het genie, zonder zedelijkheid of grondbeginselen, slechts tot kwaaddoën kunnen dienen.

Na den dag te hebben overgebracht met diplomaat te spelen, met het vervullen, in schijn, van zijn ambt en dit met zulk eene trouw, dat het zoo wel zijne ambtgenooten als zijne oversten in het oog viel; na zijne avondstonden te hebben overgebracht in de schouwburg, in den Club, met het spel, in den restaurant in gezelschap der jeunesse dorée, ging T'Kindt naar huis en bracht den nacht door met onoverpoosd te werken. Die man moest inderdaad een ijzeren gestel hebben. Toen hij Brussel verliet nam hij mede hetgeen hij aan geldelijke waarde had; doch zijne papieren, boeken, comptabiliteit enz., waarin men het geheim zijner schuldige operatiën gevonden heeft, liet hij achter. Gedurende de nachtelijke stilte, verrichte die man alleen een werk, waartoe in een groot etablissement een gansch personeel zou noodig zijn geweest. Ten einde niet verloren te loopen in de rekeningen zijner ontvreemdingen en van zijn bedrog, om nooit het antwoord te moeten schuldig blijven, wanneer men hem zou ondervragen, ten einde juist te weten hoeveel hij gestolen had en wat hij aanstonds moest kunnen weergeven, ten einde het hoofd niet te verliezen in zijnen heersoperatiën, in het spel enz., van het eene dossier in het andere, had hij een repertorium noodig, een dagboek, schriften, waarin hij dag voor dag, zijne daden en cijfers aantekende, ten einde zijne balans te bewijzen.

Altijd gevaar loopende het bedrog esklaps te zien ontdekken, moest hij zijne antwoorden gereed houden, en, ten einde niet verdacht te worden, moest hij zijne verschrikkelijke bekwemnissen, even als zijnen angst onder het masker der volledige onbezorgdheid verbergen. Het is inderdaad een ongehoord feit, hoe die man aldus gedurende jaren heeft kunnen leven, en aan alle krisissen en hinderpalen het stalen hoofd bieden en met vaste hand te werk te gaan; en dit wonder groeit nog aan, wanneer men denkt dat in die onbegrijpelijke strategie, in de gedurige spanning van zenuwen en zinsvermogens hij gansch alleen werkzaam was, zonder behulp van eenen enkelen klerk, die zijn gedrag zou hebben kunnen verdenken of 't geheim ontdekken van zijn nachtelijk waken.

Zulke karaktersterkte, ten goede gericht, zou schitterende zaken hebben kunnen voortbrengen. Het schijnt bewezen dat de verkisting voor dien man geen doel was, maar slechts eene veinzerij. Hij wilde gehouden worden voor een gelukkig jongeling, terwijl hij slechts een diepzinnig, aanhoudend rekenaar was, die elkder kansen van gelukken wist te wikkelen en te wegen, welke hij doorelkander vlocht tot hij een onontcijferbare chaos had voortgebracht.

In de financiële kringen is men hedendaags zoodanig overtuigd van de duivelsachtige behendigheid van dien cijferaar, dat de ernstige menschen begonnen zijn met er nagenoeg over te spreken als volgt:

Die persoon, welke alles voorzagt, heeft insgelijks het geval moeten voorzien wanneer hij zou in de klem geraakt zijn. Daar hij wist dat in dit geval hij zou aangehouden, opgesloten en veroordeeld worden, heeft hij ook wel bij zichzelf moeten vragen, wat hij doen zou, op den dag dat zijne straf zou geëindigd zijn en eenig ander middel van bestaan zou moeten zoeken. Zou hij niet ergens een appelle voor den dorst op het drooge hebben gelegd? Veroordeeld wordende tot 10 jaren gevangenis, kan het gebeuren dat hij na zeven jaren vrij komt en dat zijn goed gedrag in de gevangenis, beschermers, het medelijden onvoorziene omstandigheden enz., hem de vrijheid zullen terug bezorgen.

Eens vrij zijnde en met het menschelijk gerecht afgerekend hebbende, zou hij zijn miljoentje, uit de schipbreuk gered, kunnen gaan opzoeken en ergerust mede gaan leven aan den anderen kant der

wijde zee, in eenige amerikaansche republiek, misschien wel in eene der groote hoofdsteden van Europa, waar men onder de menigte onopgemerkt leeft en waar men kan doorgaan voor een eerlijk rentenier, die zijn fortuin in het zweet zijns aanschijns heeft gewonnen.

Wanneer men den ouderdom van T'Kindt in aanmerking neemt, benevens zijne behendigheid, zijn vooruitzicht en de overgrootte sommen door hem behandeld, is er in deze veronderstelling niets onwaarschijnlijk meer.

Stads- & provincie nieuws.

Verleden vrijdag voormiddag is er in de nabijheid van Gingelom een smartelijk ongeluk gebeurd. De genaamde P. Appeltants, molder van Melveren molen, reed met zijne geladen kar naar eerstgenoemde gemeente en wilde, het schijnt, terwijl de kar voortrolde, eenen zak herplaatzen, waardoor hij het evenwicht verloor en onder een rad viel, dat hem letterlijk verpletterde. Men heeft het lijk van het ongelukkig slachtoffer naar het gemeentehuis van Gingelom gedragen. De arme man laat eene weduwe met zes kinderen achter.

(Onafhankelijke.)

Eene vrouw van Brusthem, kwam verleden woensdag 's morgens hare twee dochters bezoeken, welke alhier in een zelfde huis in dienst zijn. Deze brave meisjes wilden hunne moeder eens recht blijde maken, en schonken haar een bijlet van 100 fr., de vrucht van hunnen arbeid, haar dringend aanbevelende van toch voorzichtig te zijn om dit kostbaar papiertje niet te verliezen. De vrouw stelde hare kinderen glimlachend gerust, legde het bijlet tusschen eenen neusdoek in haren korf, en verliet hen met het hart vol vreugd. Doch nauwelijks had zij aan Brusthempoort een paar winkels bezocht, of haar schat was gaan vliegen?... Waarschijnlijk zal zij haar neusdoek daarna onbedacht nog gebruikt of herplaatst hebben, want hoe zij hem ook schudde of keerde, het papiergegeld was weg en niet meer te vinden....

(Gazette van St-Truiden.)

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 248 koeien, 76 kalveren, 65 schapen, 80 vette varkens en 1090 magere vark.

BINNENLAND.

Ziehier wat meester Nick ons voor de tweede helft van April belooft:

Van 16 tot 17 waterwassing; waarschijnlijk vorst, bijzonderlijk van 12 tot 16.

Van 19 tot 30 april, zacht weder, stormachtig en woelig; schielijke veranderingen; nieuwe wassingen, dooi.

Hier en daar stormen, waarschijnlijk rond 21-23, 27 en 30. Hagel en watervloeden, meest te vreezen in het derde tiende. Zwaar weer op zee op gezegde tijdstippen.

De wederveranderingen en stormen kunnen een of twee dagen, volgens de streken, verschillen met boven aangehaalde daten.

— Antonius Vloeberghen, de moordenaar van Mechelen, is zaterdag namiddag uit de gevangenis van Antwerpen, naar die van Leuven overgebracht. Vloeberghen was gekleed in een blauwen kiel, zijne groote, onderwetsche mantel heeft hij aan eenen vriend (?) ten geschenke gegeven. De moordenaar is in den gevangewagen, en onder de waakzaamheid van vijf gewarmanen, naar de statie gebracht. In de statie werd hij door eenige personen herkend, en onmiddellijk kwam het volk toegestroomd. Vloeberghen ziet er veel vlugger uit dan tijdens hij voor het assisenhof te recht stond. Men vroeg hem of hij niet liever in Antwerpen zou gebleven zijn: «Bah: «Bah! antwoorde de schurk, het is eender waar ze mij steken; mijne schoonste jaren zijn toch vervlogen.

— Men schrijft uit Brussel, 18 april:

Donderdag, morgend zal te Laken de overbrenging plaats hebben van de stoffelijke overblijfsels van Leopold I, der koningin Louisa-Maria en van den graaf van Henegauw, uit den grafkelder der oude kerk, naar dien der nieuwe. Zoals men weet, waren de lijken van den koning der koningin in twee looden kisten gelegd, overdekt met drie houten kisten. Het schijnt dat de grafkelder zoodanig vochtig is dat de kisten letterlijk aan brokken vallen. De lijken zullen dus in nieuwe kisten gelegd worden van zwarten gepolijsten eik welke niet minder dan 2 meters 20 c. lang en 1 meter breed zijn. De boorden zullen met zilver zijn ingelegd en twee leeuwenvokken van hetzelfde metaal, welke groote ringen in hunne muilen houden zullen de twee zijden versieren. Honderd grenadiers, van de sterkste mannen van dit regiment, zullen de doods-kisten op berrin dragen. Die plechtigheid zal een gansch intiem karakter hebben.

— In de kiezing voor een lid der wetgevende Kamer, welke heden te Brussel plaats had, is M. Ern. Allard gekozen, in vervanging van M. Vleminx, met 2140 stemmen. Er waren van de 20,000 kiezers, slechts 2137 opgekomen: dus slechts het tiende gedeelte der kiezers van Brussel.

— DE DRONKAARDS TE PARIJS. — Een onverbetterlijke dronkaard werd voor de rechtbank gedaagd omdat hij had geroepen: «Leve de guillotien!»

«— Wat hebt gij te zeggen?» vraagt de voorzitter.

«— Het was 's morgens, ik stond pas op, ik wist niet wat ik zegde, ik was nog nuchter!»

BUITENLAND.

Frankrijk.

DE KASDIEVEN.

Ter gelegenheid der zaak T'Kindt heeft een Parijzer dagblad zich onledig gehouden met het opmaken van eene kleine statistiek, een *gouden Boek* der oneerlijke kashouders sedert een 20tal jaren. Haasten wij ons te zeggen dat er zooveel niet zijn als men wel zou kunnen denken. Wij zullen ze ook niet allen aanhalen, maar alleen melding maken van die, wier ontrouw het meest gerucht maakte.

Hetzelfde dagblad begint met de beruchte zaak, die in 1857 zulk eenen grooten opgang maakte, niet alleen in Frankrijk, maar ook in Amerika, waarheen de schulden waren gevucht. De genaamden Carpentier, hoofdkassier bij den Noordspoorweg, Grellet, onderkassier, en Guérin, waker, beschuldigd van eene ontvreemding van zes milioenen, werden veroordeeld: Grellet tot 8 jaren opsluiting; Carpentier en Guérin tot 5 jaren gevangenis. Zekere P.... paardenkoopman en een meisje met name Félicite D.... aangehouden als medeplichtig, werden vrijgesproken.

In 1858 begonnen de gevallen van weggeloopte kassiers menigvuldig te worden. Het bijzonderste geval was dat van Amédée L...., kashouder van het huis Lestrang, David en C^o, magazijn van kristal, die bekende 505,108 fr. 90 c. gestolen te hebben, en toch vrijgesproken werd, op verzoek van zijnen patroon, die verklaarde wegens de buitengewone bekwaamheid van den beschuldigde, van zijne klacht af te zien, en hem opnieuw als kassier te willen aannemen!

In 1859 ontdekt men eene ontvreemding van 118,000 fr. ten nadeele van den heer van Rothschild en, in 1860, eene buitengewone zaak, te weten: William George Pallinger, esq. hoofdkassier der Union Bank of London werd voor de justitie gebracht onder beschuldiging van diefstal eener bagatel van 295,070 pond sterling, makende omtrent 6,376,750 fr.

In 1866 vijlen verschillende zaken voor, waarvan eene bijna zooveel opschudding werkte als de zaak Carpentier. Dit was de zaak van Lamiraude die geloofd had eenige honderde uren afstand te moeten plaatsen tusschen hem en de succursaal der Banque de France te Poitiers, waar hij 704,000 francs geleend had. Lamiraude werd tot 10 jaren opsluiting veroordeeld.

In hetzelfde jaar had de beruchte zaak plaats van Sous-Comptoir de Chemin de Fer, waarin de prins van Crouy-Chanel betrokken was, welke vooraf een proces in Italië te hebben, ten einde niet voor het gerecht van Frankrijk te verschijnen. Berthomé, kassier, en Dupré de la Mahérie, die eene ontvreemding van 3,000,000 francs hadden gepleegd, werden veroordeeld: Dupré tot 7 jaren dwangarbeid en Berthomé, uit hoofde van hoogen ouderdom — 60 jaren — tot 5 jaren gevangenis.

Dezelfde straf van 5 jaren gevangenis werd uitgesproken door het assisenhof der Opper-Saône, tegen Dumont, kassier der *Recette générale* van Vesoul, die, ten gevolge van een diefstal van 40,000 fr., waarvan hij vooraf het slachtoffer te zijn, beschuldigd werd van schriftvervalsing en ontvreemding van 228,000 fr. op de beurs verloren.

De zaak verschild echter een weinig van de zaak Higgs, kassier der *Grande Compagnie Centrale du Gaz*, te Londen, en van welke Higgs gevucht was met 80,000 p. st. (2,000,000 fr.) In hetzelfde jaar 1869, had men de zaak Allotte, kassier van den wisselagent Baué en wiens ontvreemdingen, ten beloope van 5,591,676 fr., den zelfmoord van zijnen patroon ten gevolge hadden; — eindelijk had men nog de zaak Tallefer en Pic.

Na den oorlog werd het nog erger. Alleen in 1874 had men Sisoo, die 45,000 francs van de *Compagnie d'Orléans* stoot; Wolf, die de kas vreef van den *Journal des Chemins de fer*; Roulin, die 67,000 fr. van de *Société générale* roofde; Chasteau, die de stadskas van Parijs stoot en Lefèvre die de kas roofde van de openbare weldadigheid te Parijs.

China.

DE Jonge KEIZER.

De Keizer van China, die zoals men weet, nog een kind is, moet beginnen onderwijs te ontvangen, volgens een dekreet der Keizerin regentes, dat in 't dagblad van Pekin van 8 februari is verschenen. Onder de schikkingen, genomen ter gelegenheid van het begin van 's Keizers studien, is eene benoeming welke niet door het dagblad wordt medegedeeld, namelijk die van den «speeljongen».

Deze bediening wordt vervuld door een kind van denzelfden ouderdom als de Keizer, en bestaat hierin, dat gemeld kind de eer heeft zweepslagen te krijgen of op droog brood en water gezet te worden, telkens dat de kleine Keizer kwaadwillig is of zijne les niet kent.